

штавать на тия, които възставать противъ тѣхъ. Той е забравилъ обаче едно нѣшто, когато те е облекълъ съ право то да помилвашъ, — да ли тия, на които я давашъ, ще приематъ милоста та ти. Свобода та, която ми давашъ ти и царьтъ ти, е по-тежка отъ смъртъта и азъ я нешта. Земи си я назадъ и върни ми темница та.

Тахсинъ.

Благородна та ти гордостъ страдае отъ свобода дадена отъ турчинъ. Нъ азъ немога ништо. Законътъ те осъжда на смъртъ. Нъ думата на царя стой по-високо отъ законътъ, и, дадена веднажъ, тя не се повръшта. Въ името на една негова височайша заповѣдъ ти си свободенъ. Утрѣ, ти можешъ изново да подпаднешъ подъ ударътъ на законътъ. Нъ сега ти си свободенъ. Ти би могълъ да ме накарашъ да скърбя дори за заповѣдъта, която ти повръшта свобода та, азъ съмъ длъженъ да я изпълня. Темница та мѣчно испушта наистина, нъ и не прибира най-сетнѣ по волята на всякиго.

Балкански.

Тахсинъ паша, прѣди десетина дѣня азъ бѣхъ така опасенъ за Държава та штото ти, Дунавски валия, остави свои ти конаци, остави свое то спокойствие и дойде да ме прислѣдвашъ като послѣднѣ то запитие по гори и планини. Услугата къмъ държава та бѣше толкова голѣма, штото ти не искаше и най-долнѣ то запитие да ти отнеме нѣшто отъ нея. И подиръ десетъ дѣня ти падашъ на краката на тоя опасенъ човѣкъ, на тоя врагъ на държава та и го молишъ да благоволи да се ползова отъ една милостъ, която, заедно съ свобода та, му повръшта възможность та да бунтува изново царство то. Майка та не се моли по-умилително на болѣдующѣте то си дѣте да пие цѣрьтъ, който ще го спаси. Кой ви убѣди, че азъ не мога вече да бъда опасенъ? Благо-расположение то ти къмъ мене може ли да се колебае да ми каже името му?

Тахсинъ.

Имахъ една длъжность да изпълня и азъ я изпъл-